

የኢየሱስ ክርስቶስ ራጅይ - ቁጥር 007

መገለጫና የእውነትን መንገድ የሚያበሩ የትንቢት መሠረቶች ጥናት

Jeff Pippenger

2023-08-21

“ስለዚህ ማሳውን በመፈለግና ለእውነት የከበሩትን እንቁዎች በመቆፈር ውስጥ የተሰወሩ ሀብቶች ይገለጣሉ። ሳይጠበቅ ሊሰበሰብና ሊከበር የሚገባ የከበረ ማዕድን እናገኛለን። ፍለጋውም መቀጠል አለበት። እስከ አሁን ድረስ ከተገኘው ሀብት ብዙው ክፍል ከላይኛው ገጽ አቅራቢያ ተኝቶ ነበር፤ በቀላሉም ይገኝ ነበር። ፍለጋው በትክክል በሚካሄድበት ጊዜ ንጹሕ አስተዋይነትና ልብ ለመጠበቅ ሁሉም ጥረት ይደረጋል። አጅምሮው ክፍት ሆኖ የራጅይን ማሳ ዘወትር ሲፈልግ፣ የእውነት ባለጠጋ ማከማቻዎችን እናገኛለን።”

“አሮጌ እውነቶች በአዳዲስ ገጽታዎች ይገለጣሉ፣ እናም በፍለጋው ውስጥ ያልተስተዋሉ እውነቶች ይታያሉ። ኃይላን እውነቶች ከስህተት ሰፊስጥራ በታች ተቀብረው ነበር፤ ነገር ግን በትንቢት ፈላጊ ይገኛሉ። የእውነትን ክብር እንቁዎች የያዘውን የመዝገብ ቤት ሲያገኝና ሲከፍት፣ ይህ ዘረፋ አይደለም፤ ምክንያቱም እነዚህን እንቁዎች የሚያከብሩ ሁሉ ሊያገኙአቸው ይችላሉ፤ ከዚያም እነርሱ ደግሞ ለሌሎች የሚከፍቱት የመዝገብ ቤት ይኖራቸዋል። የሚያካፍል ሰው ከመዝገቡ አይጎዳም፤ ምክንያቱም ለሌሎች የሚስብ አቀራረብ ሊያቀርበው ይችል ዘንድ ሲመረምረው፣ አዳዲስ መዝገቦችን ያገኛል...”

“በሕዝቡ ፊት እንደ እውነት አስተማሪዎች የሚቆሙ ሰዎች ከታላላቅ ርእሶች ጋር ሊታገሉ ይገባቸዋል። በቀላል ነገሮች ላይ በመነጋገር ውድ ጊዜን ሊያጠፉ አይገባም። ቃሉን ያጥኑ፣ ቃሉንም ይስበኩ። ቃሉ በእጃቸው እንደ ስለታም ባለ ሁለት አፍ ሰይፍ ይሁን። ስለ ቀድሞ እውነቶች ይመስክር፤ በወደፊቱም የሚሆነውን ያሳይ።”

«የሚበረታ ብርሃን በትንቢት የተገለጹትን ታላላቅ እውነቶች ሁሉ ላይ ይበራል፤ እነርሱም በአዲስነትና በድምቀት ይታያሉ፤ ምክንያቱም የጽድቅ ፀሐይ የሆነው የደማቅ ጨረር ሁሉን ያበራልና።»
Manuscript Releases, volume 1, 37–40.

አሁን በቀደሙት ጽሑፎች በኩል በራጅይ መጽሐፍ ውስጥ ስንጀምር ለመቀጠል በቂ የትንቢታዊ ምሳሌያዊ ማቅረቦችን እንዳቆመሁ አምናለሁ፤ ይህም መልካም የማጣቀሻ ነጥብ እንዲኖረን ያግዛል። እነዚህን ጽሑፎች በመስመር ላይ የምታነቡ ከሆነ፣ ጽሑፎቹ በቀናት ቅደም ተከተል እንደተደረገው እንደምትገነዘቡ ተስፋ አደርጋለሁ። እኔ የማካፍለውን አብዛኛውን ነገር አስቀድመው የሚያውቁ እና እነዚህን ጽሑፎች የሚከታተሉ እንዳሉ አውቃለሁ፤ ስለዚህም ለብዙው ድግግሞሽ ይቅርታዬን እቀርባለሁ። እኛ እየተገናኘንባቸው ላሉት እውነቶች በቂ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ ለመስጠት ሞክሬያለሁ። ይህም Future for America የሚጠቀምባቸውን መርሆች ለመጀመሪያ ጊዜ የሚያገኙ ሰዎች ሊረዱና በተሳትፎ እንዲቀጥሉ ነው፤ ምንም እንኳን ብዙዎቻችን አስቀድመን እንደምናውቃቸው ከእነዚህ ጽንሰ-ሐሳቦች ጋር ያላቸው ቅርብ ልምድ ሊጎድላቸው ይችላል።

በራጅይ መጽሐፍ ውስጥ የተከፈቱ እጅግ ኃይለኛ እውነቶች አሉ፤ እነርሱንም እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ ፈጽሞ አላስተዋልኩአቸውም ነበር። እነዚህን እውነቶች ከመካፈሉ በፊት የትንቢታዊ ድጋፍ መሠረት ለመገንባት ሳልሞክር በቀላሉ በሕዝብ ዘንድ ልገልጣቸው እችል ነበር፤ ነገር ግን እውነቶቹ እጅግ አዲስና እጅግ ከባድ ስለሆኑ፣ እነዚህን እውነቶች ላይ የማኖርበት አንድ መሠረት ሳይኖረኝ ለመካፈል ፈቃደኛ አልሆንም፤ እነዚህንም እውነቶች እኔ በምናምነው መሠረት የሙከራ ጊዜ ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት የሚሆነውን የራጅይ መጽሐፍ መፈታት ይወክላሉ።

እርሱም እንዲህ አለኝ፡- ዘመኑ ቀርቦአልና የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃላት አትታተም። ዓመፀኛው አሁንም ይዓመፀ፤ ርኩሱም አሁንም ይርከስ፤ ጻድቁም አሁንም ጽድቅን ያድርግ፤ ቅዱሱም አሁንም ይቀደስ። ራእይ 22፡10፣ 11።

ኢየሱስ ስለ እውነትን ማስተማር እዚህ ላይ የሚተገበር ብዬ የማምነውን መርሕ አቀረበ። ይህ መርሕ በመንፈስ ቅዱስ ሥራ መለየት ውስጥ ተቀምጦ ይገኛል።

እርሱም በመጣ ጊዜ ዓለሙን ስለ ኃጢአት፣ ስለ ጽድቅ፣ ስለ ፍርድም ይወቅሳል፤ ስለ ኃጢአት፣ በእኔ ስለማያምኑ፤ ስለ ጽድቅ፣ ወደ አባቴ ስለምሄድ እናንተም ከእንግዲህ ስለማታዩኝ፤ ስለ ፍርድም፣ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት። ገና ብዙ ነገር የምልላችሁ አለኝ፡ አሁን ግን ልትሸከሙት አትችሉም። ነገር ግን እርሱ፣ የእውነት መንፈስ፣ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ ከራሱ አይናገርምና፤ የሚሰማውን ሁሉ እርሱ ይናገራል፤ የሚመጣውንም ያሳያችኋል። እርሱ ያከብረኛል፤ ከእኔ ይወስዳልና ለእናንተ ያሳያል። ዮሐንስ 16፡8-16።

ክርስቶስ፣ “ገና ብዙ የምነግራችሁ ነገር አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም” ብሎ በተናገረ ጊዜ፣ ይህ አሁን የሚጋራ ብዙ ነገር እንዳለ ያለኝን እምነት ይደግፋል፤ ነገር ግን በመጀመሪያ እነዚያን እውነቶች ለመገንባት የሚሆን ምክንያታዊ መሠረት ሊኖር ይገባል። ይህ እንደተባለ ሆኖ፣ ከዚህ በፊት ያሉት ቁጥሮች ሦስቱን የመለክት መልእክቶች መንፈስ ቅዱስ “ዓለምን ስለ ኃጢአት፣ ስለ ጽድቅ፣ ስለ ፍርድም” በመግሰጽ እንደሚወክላቸው ያመለክታሉ። እነዚያ ሦስት መልእክቶች የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት ስለሆኑ፣ ይህ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ የሚለይ ክፍል አስፈላጊ ምስክርነት ነው። ምክንያቱም መልእክቱ በደረጃ በደረጃ እንደሚገባ ያጎላል፤ እናም የሚገባው ደግሞ የመንፈስ ቅዱስን ዘይት የያዙ ብቻ ናቸው። ዮሐንስም፣ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ፣ በዓለም መጨረሻ ሰንበትን የሚያመልክ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት መሆኑን በመግለጽ ያንኑ እውነት ይወክላል።

በጌታ ቀን በመንፈስ ነበርሁ፤ ከኋላም እንደ መለከት ያለ ታላቅ ድምፅ ሰማሁ። ራእይ 1፡10።

በዓለም መጨረሻ የሚኖሩ የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስቶች በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ያልታተመውን መልእክት የሚረዱት “በመንፈስ” ስለሚሆኑ ነው። በእኛ “የአድቪንቲስት ሕዝብ ልምምድን እንደሚያብራራ” ተብሎ በተነገረን ምሳሌ አውድ ውስጥ፣ ዮሐንስ የመንፈስ ዘይት ስላለው ጥበብኛ ድንግል ነው። እርሱ በዓለም መጨረሻ ያሉትን ጥበብኛ ደናግል ይወክላል፤ እነርሱም ከ“ኋላቸው” ታላቅ ድምፅ ይሰማሉ። “ከኋላው የመጣው ድምፅ” በሚቀጥለው በጣም ቀጥተኛ ቁጥር እንደተገለጸው አልፋና አሜጋ ነው፤ ድምፁም ወደ ቀድሞ መንገዶች እንዲመለስና በእነርሱም እንዲመላለስ ያሳውቀዋል።

ጌታ እንዲህ ይላል፡- በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ ስለ ጥንታዊው መንገድ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ ጠይቁ፣ በእርሱም ሂደት፣ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። እነርሱ ግን፡- በእርሱ አንሄድም አሉ። ኤርምያስ 6፡16።

ይሖርምያስ የሚጠቅሰው “ዕረፍት” በኋለኛው ዝናብ ዘመን የሚፈስስ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ነው። በሚቀጥለው ቁጥር ይሖርምያስ፣ ወደ አድቪንቲዥም መሠረቶች (የቀድሞ መንገዶች) ለመመለስና በእነርሱም ለመመላለስ የማይፈቅዱትን ሰነፍ ደናግል ሁለተኛ ምሳሌ ያቀርባል።

እኔም፣ “የቀንደ መለከቱን ድምፅ ስሙ” ሲል፣ ጠባቂዎችን በላያችሁ አቆምሁ። እነርሱ ግን፣ “አንሰማም” አሉ። ኤርምያስ 6፡17።

ዮሐንስ ከኋላው ያለውን ድምፅ ወደ ቀድሞው መንገድ፣ ወይም ወደ አድቪንቲዥም መሠረቶች የሚመራውን በሚሰማበት ጊዜ፣ የሚሰማው ድምፅ እንደ መለከት ነው። ያ ድምፅ እግዚአብሔር በአድቪንቲዥም ላይ የሾመውን “ጠባቂዎች” አማካይነት ይተላለፋል። አባት ሚሊር የፍርድ መከፈቱን

የሚያውቅ የመጀመሪያው መልእክት በተሰበከበት ወቅት፣ በአድቪንቲዥም መጀመሪያ ላይ የማስጠንቀቂያውን መለክት የነፋ ጠባቂ ነበር። ነገር ግን የሁሉንም በተለይ የፍርድ መዘጋቱን የሚያውቅ የሦስተኛውን መልእክት የሚያውቁትን ይወክላል። እርሱ፣ እግዚአብሔር በሚለር ሥራ አማካይነት ያቆመውን መሠረት ወደ እርሱ የሚመለሱትን ይወክላል።

በዓመታት ሁሉ ውስጥ ደጋግመን እንዳሳየነው፣ (እናም ይህ በዕንባቆም ሰንጠረዦች ውስጥ ሊገኝ ይችላል)፣ የመጀመሪያው መልእክት “እግዚአብሔርን ፍሩ” የታጢአት መግለጫ እንዲያመጣ ነው። የሁለተኛውም መልእክት ጽድቅ የሚገለጥበት ሲሆን፣ ሦስተኛው ደግሞ ፍርድን ይለያል። እነዚህ የሦስቱ መለእክት ሦስቱ ደረጃዎች ናቸው፣ እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ሦስቱ ደረጃዎች ናቸው። እነዚያ ሦስቱ ደረጃዎች ደግሞ “እውነት” ተብሎ የሚተረጎመውን የዕብራይስጥ ቃል በሚያቀናብሩት ሦስት የዕብራይስጥ ፊደላት ይወክላሉ። ከየሁሉም አስራ ስድስት የተወሰደው ክፍል ውስጥ፣ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ወደ “እውነት ሁሉ” በመምራት ላይ ስለሚሠራው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እየተናገረ ነው። በዚያውም ጊዜ “የሚመጡትን ነገሮች” እያሳያቸው ነው። ነገር ግን ኢየሱስ፣ “ለእናንተ የምለው ብዙ ነገር አለኝ፤ አሁን ግን ልትሸከሙት አትችሉም” ብሎ ይናገራል።

“እውነት” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል ያለውን አንዳንድ ጠቀሜታ እንደ ተረዳችሁ ተስፋ አደርጋለሁ። ምክንያቱም ያንን ምልክት በጥናታችን ላይ ለመተግበር ገና ጀምረናል። በራእይ አንድ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች ውስጥ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለው የመገናኛ ሂደት ተለይቶ ይታወቃል። ራእዩ የአምላክነትን ሰነድ ባሕርይ ከመለየቱ በፊት እንኳ ይህ ተለይቶ ይታወቃል። በራእይ የመጨረሻ ቁጥሮችም ሁለተኛ ምስክርነትን ያገኛል፤ እንዲሁም “መስመር በመስመር ላይ” በመተግበር ላይ ተመስርቶ ተጨማሪ ብርሃን ያመነጫል።

ከዚያም ዘፍጥረት 1፣1-2፣3 በምንጨምርበት ጊዜ፣ ሦስተኛ ምስክርና ሌላ ትንቢታዊ መስመር እናገኛለን፤ ይህም በራእይ መጀመሪያና መጨረሻ ላይ ባሉት ቀደሙት ሁለት መስመሮች ላይ እንዲተኛ ነው።

ከዚያም በብሉይ ኪዳን ውስጥ ሊመጣ ያለውን ኤልያስ የሚለይ የመጨረሻውን ተስፋ እንጨምራለን፤ እንግዲህም አራት የትንቢት መስመሮች ይኖሩናል።

ከዚያም የአዲስ ኪዳንን የመጀመሪያ ምዕራፍ እንጨምራለን፣ እና የአልፋና አሜጋ መርህን በሁሉም መስመሮች ላይ በመተግበር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኘውን የመጨረሻ መልእክት ለማቀናበር አምስት መስመሮች ይኖሩናል። አስቀድመን የለየናቸውን እነዚህን አምስት መስመሮች በእነዚያ አምስቱ መስመሮች ሁሉ ላይ ይህን መርህ በአጠቃላይ በመተግበር ብንጨርሳቸው፣ ከዚያ የምንጠብቀው የማቴዎስ ፍጻሜና የዮሐንስ ፍጻሜ እኛ እየመረመርናቸው ያሉት እነዚህ አምስቱ “የመጀመሪያና የመጨረሻ” ትንቢታዊ መስመሮች ሁሉ ስለሚመሰክሩት አንድ ዓይነት መረጃ እንዲመሰክሩ ነው።

የሚፈታው መልእክት በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የተመሠረተ ስለሆነ፣ ለሌሎቹ መስመሮች የማጣቀሻ ነጥብ ይሆናል፤ ይህም እህት ዋይት “የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ሁሉ በራእይ ውስጥ ይገናኛሉ እና ያበቃሉ” ብላ እንዳስታወቀችን ጋር ተስማምቶ ነው። በራእይ መጽሐፍ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች መልእክት፣ እግዚአብሔር ቃሉን የሁሉንም እንዲጽፈው ወደ አብያተ ክርስቲያናት እንዲልከው ለማስተላለፍ የሚጠቀሙትን ሂደት ያሳያል። አስቀድሞ እንደተጠቀሰው፣ የአዲስ ኪዳን የመጀመሪያው መጽሐፍ የኢየሱስ ክርስቶስን የዘር ሐረግ ያቀርባል፤ እርሱም በእጅጉ መረጃ ሰጪ በሆነ ነጥብ ይጀምራል።

የዳዊት ልጅ፣ የአብርሃምም ልጅ የሆነው የኢየሱስ ክርስቶስ ትውልድ መጽሐፍ። ማቴዎስ 1፣1።

ኢየሱስ ከክርክር የሚፈልጉትን አይሁድ ጋር ያለውን ቀጥተኛ ግንኙነቱ በ“የዳዊት ልጅ” ርእስ ዝም አሰኛቸው በማለት አበቃ፤ ይህም ርእስ አይሁድ የመጀመሪያና የመጨረሻ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርህን ተረድተው ቢሆን

ብቻ ሊገባቸው የሚችል ነበር። እነርሱ አልተረዱትም፤ እንዲሁም አብዛኞቹ አድቪንቴስቶች አይረዱትም። ማንኛውም ሰው የታሪክ መደጋገም መርህን ሊከራከር የሚፈልግ ከሆነ፣ ጥንታዊቷ እስራኤል ዘመናዊቷን እስራኤል እንደምትወክል አያስተውልም ብሎ ያሳያል፤ ይህንንም መርህ ለማመን ያላቸው ፈቃደኝነት እጥረት፣ በጥንታዊቷ እስራኤል ፍጻሜ ጊዜ ያንኑ መርህ ለመረዳት የነበረው ፈቃደኝነት እጥረት በትክክል እርሱ ነው። ኢየሱስ ለአይሁድ በመጨረሻው እንቅስቃሴ ይህንን መርህ ወክሎ አቀረበ፤ የዳዊት ጌታ እንዴት ደግሞ የዳዊት ልጅ ሊሆን ይችላል?

የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ አንድ በመጀመሪያ ቃሉ ከእግዚአብሔር ጋር እንደነበረ፣ ቃሉም እግዚአብሔር እንደሆነ፣ ቃሉም ሁሉን ነገር እንደፈጠረ ያስረዳል። ይህም እርግጥ እኛ እየጠቀስን ካሉት ሌሎች መስመሮች ጋር ይጣጣማል። ከዚያም በዮሐንስ ወንጌል የመጨረሻ ቃላት ላይ ብናስብ፣ ጴጥሮስ ኢየሱስ ስለሚሞትበት ሁኔታ ሲገልጽለት ከሰማ በኋላ፣ ስለ ሐዋርያው ዮሐንስ ምን እንደሚሆን ኢየሱስን እንደጠየቀ እናያለን።

ጴጥሮስም እርሱን አይቶ ኢየሱስን፡- ጌታ ሆይ፣ ይህስ ሰው ምን ያደርጋል? አለው። ኢየሱስም፡- እስከመጣ ድረስ እንዲቆይ ብረቅድለት፣ ለአንተ ምንድር ነው? አንተ ተከተለኝ። አለው። እንግዲህ ያ ደቀ መዝሙር አይሞትም የሚለው ንግግር በወንድሞች መካከል ተሰራጭ፤ ነገር ግን ኢየሱስ፡- አይሞትም አላለውም፤ ነገር ግን፡- እስከመጣ ድረስ እንዲቆይ ብረቅድለት፣ ለአንተ ምንድር ነው? አለው። ስለ እነዚህ ነገሮች የሚመሰክረውና እነዚህንም የጻፈው ይህ ደቀ መዝሙር ነው፤ ምስክርነቱም እውነት እንደ ሆነ እናውቃለን። ኢየሱስም ያደረጋቸው ሌሎች ብዙ ነገሮች ደግሞ አሉ፤ እያንዳንዳቸው ቢጻፉ፣ የሚጻፉትን መጻሕፍት ዓለም ራሱ እንኳ ሊይዝ አይችልም ብዬ አስባለሁ። አሜን። ዮሐንስ 21፡21-25።

ጴጥሮስ ዮሐንስ እንዴት እንደሚሞት፣ ወይም እንኳ ዮሐንስ ይሞታልን ወይስ አይሞትምን ለማወቅ ፈለገ። መልሱ በክፍሉ ውስጥ ሁለት ጊዜ ተደግሟል፤ ኢየሱስ ሲናገረው እና ከዚያም ዮሐንስ እንደገና ሲናገረው፣ “እስከመጣ ድረስ እርሱ [ዮሐንስ] እንዲቆይ ብረቅድ፣ ያ ለአንተ ምንድር ነው?” ዮሐንስ እስከ ኢየሱስ ዳግም ምጽአት ድረስ በሕይወት ኖረ።

ያ “እውነት” ማየት ወይም መስማት የምትችሉት የታሪክ ድግግሞሽ እንዳለ ብታምኑ ብቻ ነው፤ እንዲሁም ሊደገም ያለው ታሪክ በዓለም መጨረሻ እንደሚደገም ብታምኑ ነው። ዮሐንስ የራዕይን መጽሐፍ በጻፈበት ጊዜ የነበረበት ስፍራ የዓለም መጨረሻ ነው። በዮሐንስ ወንጌል ያለው የመጨረሻው መጽሐፍ ከሌሎቹ የመጀመሪያና የመጨረሻ መስመሮች ጋር ይስማማል። ምክንያቱም ዮሐንስን፣ የመጨረሻውን የማስጠንቀቂያ መልእክት የሚያውጁትን ወክሎ፣ ዳግም ምጽአቱን የሚቀድሙት ክስተቶች ታሪክ ውስጥ ስለሚያኖረው፣ እርሱም ያን መልእክት ወደ አብያተ ክርስቲያናት ይልካል።

“በመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ዘመን ክርስቶስ ለሁለተኛ ጊዜ መጣ። የመጀመሪያው መምጣቱ በቤተሰብም ነበር፣ በዚያም እንደ ሕፃን መጣ። ሁለተኛው መምጣቱ ግን በጳጥሞስ ደሴት ላይ ነበር፣ በዚያም እርሱ ራሱን በክብር ለራዕይ ዮሐንስ ገለጠ፤ እርሱም ሲያየው ‘እንደ ሞተ ሰው በእግሮቹ ሥር ወደቀ።’ ነገር ግን ክርስቶስ ያንን ራዕይ እንዲችል አበረታታው። ከዚያም ለእስያ አብያተ ክርስቲያናት እንዲጽፍ መልእክት ሰጠው፤ የእነርሱም ስሞች የእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን ባሕርያት መግለጫ ናቸው።”

“ክርስቶስ ለአገልጋይ ለነቢዩ የገለጠው ብርሃን ለእኛ ነው። በራዕይ ውስጥ የሦስቱ መልእክት መልእክቶች ተሰጥተዋል፣ እንዲሁም በታላቅ ኃይል ከሰማይ የሚወርደውና ምድርን በክብር የሚያበራው መልእክ መግለጫ ተሰጥቶበታል። በእርሱም ውስጥ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ሊኖር በሚችለው ክፋት ላይ እና በአውሬው ምልክት ላይ ማስጠንቀቂያዎች አሉ። ይህን መልእክት ማንበብና መረዳት ብቻ አይገባንም፤ ለዓለም በማያሻማ ድምፅ ልናውጅው ይገባናል። ለዮሐንስ የተገለጡትን ነገሮች በማቅረብ ሕዝቡን ማንቃት እንችላለን።” Manuscript Releases, volume 19, 41.

የዮሐንስ ወንጌል መጨረሻ፣ የዮሐንስን በሁለተኛው ምጽአት ታሪክ ውስጥ በትንቢታዊ መልኩ በማቆም፣ በራእይ መጽሐፍ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች ያለውን የመግባቢያ ሂደት ይለይታል። እንግዲህ፣ የኢየሱስን የመጀመሪያ “ሁለተኛ ምጽአት” (ጳውሎስ) በመጠቀም የመጨረሻውን “ሁለተኛ ምጽአት” ያሳያል። ይህ ከምንመለከታቸው ሌሎች መስመሮች ጋር ፍጹም ተስማሚ ግንኙነት አለው፤ ምክንያቱም የዮሐንስን በዓለም መጨረሻ፣ በጳውሎስ፣ የኢየሱስ ክርስቶስን ራእይ በሚቀበልበት ሁኔታ ይወክላል። እንግዲህ ስለ ማቴዎስ መጽሐፍ መጨረሻ ምን ይባላል?

ከዚያም አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ወደ ገሊላ፣ ኢየሱስ ወደ ሾመላቸው ተራራ ሄዱ። እርሱንም ባዩ ጊዜ ሰንደብት፤ አንዳንዶች ግን ተጠራጠሩ። ኢየሱስም ቀርቦ እንዲህ አላቸው፤ ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጥቶኛል። እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ ደቀ መዛሙርት አድርጉ፣ በአብና በወልድ በመንፈስ ቅዱስም ስም እያጠመቃችኋቸው፤ ያዘዘኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው፤ እነሆም፣ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ። አሜን። ማቴዎስ 28:16-20።

በዚህ ክፍል ሁሉም ሥልጣን ለኢየሱስ ተሰጥቶታል፤ ይህም በእርግጥ የፍጥረት ኃይሉ መሆን ነበረበት። ከዚያም በአብ፣ በወልድ፣ እንዲሁም በዘፍጥረት አንድ ላይ በውኃ ላይ የተንቀሳቀሰው መንፈስ ቅዱስ፣ እና በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ያሉት ሰባት መናፍቆች ስም ማጥመቅ የሚል ትእዛዝ ይሰጣል። ይህ ክፍል ክርስቲያኖች ሦስቱን የሰማያዊው ሦስትነት አካላት እንደ ሦስት ለዮት ያሉ አካላት እንዲያውቁ መለዩን ያሳያል። የማቴዎስ መጨረሻ እንደ ሌሎቹ ስድስት ሁሉ በእነዚህ መስመሮች ላይ ይጨምራል።

“ክርስቶስ ጥምቀትን ወደ መንፈሳዊ መንግሥቱ መግቢያ ምልክት አድርጎታል። በአብ፣ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስም ሥልጣን ሥር እንደሚገኙ እንዲታወቁ የሚሹ ሁሉ ሊታዘዙለት የሚገባ ይህን አዎንታዊ ሁኔታ አድርጎታል። ሰው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መኖሪያ ከማግኘቱ በፊት፣ የእግዚአብሔርን መንፈሳዊ መንግሥት ደጃፍ ከመሻገሩ በፊት፣ ‘እግዚአብሔር ጽድቃችን’ የሚለውን መለኮታዊ ስም ማኅተም ሊቀበል ይገባዋል። ኤርምያስ 23:6።”

“ጥምቀት ለዓለም እጅግ ከባድና ክቡር የሆነ መካድ ነው። በአብ፣ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስም በሶስት ስም የሚጠመቁ ሰዎች፣ በክርስቲያናዊ ሕይወታቸው መግቢያ ላይ እርሱን በግልጽ ሕዝባዊ መግለጫ ያውጃሉ፤ የሰይጣንን አገልግሎት እንደተወ እና የንጉሣዊው ቤተሰብ አባላት፣ የሰማያዊው ንጉሥ ልጆች እንደ ሆኑ። እነርሱም፣ ‘ከመካከላቸው ውጡ፣ ተለዩም፣ ... ርኩስ ነገርንም አትንኩ’ የሚለውን ትእዛዝ ታዘዋል። ለእነርሱም፣ ‘እቀበላችኋለሁ፣ ለእናንተም አባት እሆናለሁ፣ እናንተም ወንዶች ልጆቼና ሴቶች ልጆቼ ትሆናላችሁ፣ ይላል ሁሉን የሚችል ጌታ’ የሚለው ተስፋ ይፈጸማል። 2 ቆሮንቶስ 6:17, 18።”

“ክርስቲያኖች ለከበረው የጥምቀት ሥርዓት ሲገዙ፣ ለእርሱ ታማኝ እንዲሆኑ የሚያደርጉትን ቃል ኪዳን እርሱ ይመዘግባል። ይህ ቃል ኪዳን የታማኝነታቸው መሐላ ነው። በአብ፣ በወልድ እና በመንፈስ ቅዱስ ስም ይጠመቃሉ። እንዲሁም ከሰማይ ሦስቱ ታላላቅ ኃይላት ጋር ይተባበራሉ። ዓለምን እንዲክዱ እና የእግዚአብሔርን መንግሥት ሕጎች እንዲጠብቁ ራሳቸውን ያስገዛሉ። ከዚህ በኋላ በአዲስ ሕይወት ሊመላለሱ ይገባቸዋል። ከእንግዲህ ወዲያ የሰዎችን ልማዶች ሊከተሉ አይገባቸውም። ከእንግዲህ ወዲያ ተንኮለኛ ዘዴዎችን ሊከተሉ አይገባቸውም። የሰማያዊውን መንግሥት ሥርዓቶች ሊታዘዙ ይገባቸዋል። የእግዚአብሔርን ክብር ሊፈልጉ ይገባቸዋል። ለቃል ኪዳናቸው ታማኞች ከሆኑ፣ ጽድቅን ሁሉ ለመፈጸም የሚያስችላቸው ጻጋና ኃይል ይሰጣቸዋል። ‘እርሱን ለተቀበሉት ሁሉ፣ በስሙም ለሚያምኑ ሁሉ፣ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣን ሰጣቸው።” Evangelism, 307.

ኢየሱስ በቃሉ ፍጻሜውን በመጀመሪያው ያብራራል፣ ምክንያቱም እርሱ ቃል ነው፣ እርሱም አልፋና አሜጋ ነው።

እነዚህን ሰባት መስመሮች በአንድነት ማቀናጀት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ስላለው የመግባቢያ ሂደት እጅግ ዝርዝር ያለ ምስል ያቆማል፤ ከዚህም በተጨማሪ በሌሎች “መስመሮች” ምስክሮች የተገለጡና የተመሠረቱ ብዙ ሌሎች ጠቃሚና አስፈላጊ እውነቶች አሉ። አልፋንና አሜጋን የሚወክሉ ሰባት “መስመሮች” የትንቢት። ነገር ግን ስለ ሚልክያስ መጽሐፍት?

የሚልክያስ መጽሐፍ በአድቤንቴዝም ውስጥ ላሉ ያልታመኑ ካህናት ላይ የተሰነዘረ እጅግ ጽኑ ተግሣድ ነው። መጽሐፉ በዓለም መጨረሻ ጊዜ በአድቤንቴዝም ውስጥ ያሉ ሁለት የአምልኮ አድራጊዎች ክፍሎችን በመለየት ይከፈታል።

የእግዚአብሔር ቃል ሸክም በሚልክያስ ወደ እስራኤል። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- እኔ ወድጄ አችኋለሁ። እናንተ ግን፡- በምን ወደድኸን? ትላላችሁ። ኤሳው የያዕቆብ ወንድም አልነበረምን? ይላል እግዚአብሔር፤ ነገር ግን ያዕቆብን ወደድሁ። ሚልክያስ 1፡1, 2።

ሚልክያስ በተጨማሪ በዓለም መጨረሻ ያሉት ሁለቱ የአምልኮ ሰጪዎች ክፍሎች ሁለት የካህናት ክፍሎች መሆናቸውን ያሳውቀናል።

አሁንም፣ እናንተ ካህናት ሆይ፣ ይህ ትእዛዝ ለእናንተ ነው። ካልሰማችሁ፣ ለስሜም ክብር ለመስጠት በልባችሁ ካላኖራችሁት፣ የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ እኔ በእናንተ ላይ መርገምን እልክለሁ። በረከቶቻችሁንም እረግማለሁ፤ አዎን፣ በልባችሁ ስላላኖራችሁት አስቀድሜ ረግማኦቻችሁ። ሚልክያስ 2፡1፣ 2።

የሚልክያስ መጽሐፍ መጀመሪያ በሁለት የካህናት ክፍሎች አማካይነት የሎዶቅያና የፊላዴልፍያ መልእክትን እንደ ምሳሌ ያቀርባል። ካህናቱ “ይስሙ” ተብለው ታዘዋል። ዮሐንስ የሚሰሙትን ካህናት ይወክላል። እና ካህን የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳን ምርጫ ሕዝብ ይወክላል። እነርሱ አስቀድሞ የተረገሙ ናቸው። “የማይሰሙ” ከሆነ እና “በልባቸው የማያኖሩት” ወይም “የማይፈቅዱት” ከሆነ ደግሞ እንደ ገና ይረገማሉ።

እናንተም እንደ ሕዳዎን ድንጋዮች ሆናችሁ መንፈሳዊ ቤት እንድትሆኑ ትሠራላችሁ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ለእግዚአብሔር የሚቀበሉ መንፈሳዊ መሥዋዕቶችን እንድታቀርቡ ቅዱስ ክህነት ሆናችሁ። ስለዚህም በመጽሐፍ ውስጥ እንዲህ ተጽፎአል፤ “እነሆ፣ በጽዮን የማእዘን ራስ የሚሆን የተመረጠ ክቡር ድንጋይ አኖራለሁ፤ በእርሱም የሚያምን አያፍርም።” እንግዲህ ለእናንተ ለምታምኑት ክቡር ነው፤ ለማይታዘዙት ግን፣ “ሠራዊት የናቁት ድንጋይ ይህ የማእዘን ራስ ሆኗል፤” እንዲሁም፣ “የመሰናከያ ድንጋይና የዕንቅፋት አለት” ነው። እነርሱም ቃሉን ስላልታዘዙ ይሰናከላሉ፤ ለዚህም ደግሞ ተመድበው ነበር። እናንተ ግን የተመረጠ ትውልድ፣ ንጉሣዊ ክህነት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ የራሱ የሆነ ሕዝብ ናችሁ፤ ይህም ከጨለማ ወደ ድንቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን ምስጋና እንድትናገሩ ነው። እናንተ ቀድሞ ሕዝብ ያልነበራችሁ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ፤ ምሕረትን ያላገኛችሁ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል። 1 ጴጥሮስ 2፡5-10።

ካህናቱ በቤተ መቅደሱ መሠረት ውስጥ ባለው “የማዕዘን ድንጋይ” የሚፈተኑ የእግዚአብሔር የተመረጡ ሕዝብ ናቸው። የማዕዘን ድንጋይ ሌሎች ሁሉ የመሠረቱ ድንጋዮች የሚሰለፉበት ድንጋይ ነው፤ እንዲሁም የቤተ መቅደሱን ሙሉ ክብደት የሚሸከም ድንጋይ ነው። የሚለር የማዕዘን ድንጋይ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባት ጊዜ” ነበር። የማዕዘን ድንጋይ፣ ወይም ሠራተኞቹ የጣሉት ድንጋይ፣ በትንቢት መንፈስ ጽሑፎች ውስጥ በእጅጉ በተለየ ግልጽነት የተገለጸው የቤተ መቅደሱ ግንባታ እውነተኛ ታሪክ ነው። ስለ መጀመሪያው የተጣለው ድንጋይ አንድ ነጥብ ይህ ነው፤ ከተጣለ በኋላ ለይቶ ተቀምጦ ነበር፤ እና ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የቤተ መቅደሱ ሠራተኞች በሠራቸው አካባቢ ተለይቶ ተቀምጦ ባለው በዚያ የማዕዘን ድንጋይ ላይ በየጊዜው ይሰናከሉ ነበር። የመሰናከያ ድንጋይ ነበር።

በሚልክያስ መጽሐፍ እግዚአብሔር ለክፉ ካህናት፣ ማለትም ለሰነፍ የሎዶቅያ ደናግል እንደሚታወቁት፣ እርሱ እንደሚረግጥባቸው እና አስቀድሞም “እንደረገማቸው” ያሳውቃል። እነርሱን የሚረግጥባቸው የኤልያስን መልእክት “ስለማይሰሙት” እና “በልባቸው ስለማያዮሩት” ነው። የኤልያስ መልእክት የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፣ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶች ይመልሳል። ልባቸውን መመለስ የአባቶችና የልጆች የኤልያስን መልእክት መስማትን ይወክላል፤ ይህም የፊተኛና የኋለኛ መርህ ነው። የፊተኛውና የኋለኛውን መልእክት መስማት ብቻ በቂ አይደለም፤ በልብ ላይ ሊኖር ይገባዋል። የኤልያስን መልእክት መቀበል በልብህ ላይ ማኖር ማለት ነው። አንድ ካህን ይህን መርህ መስማት ካልፈቀደ፣ የተረገመ ይሆናል።

እነርሱ በ1863 ሚሊር ያገኘውን እጅግ የመጀመሪያውን መሠረታዊ እውነት የመጥላት ሂደት በመጀመሪያቸው እርግጥነትን በራሳቸው ላይ አመጡ። ከዚያም ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ከዚያ መጥላት በቀር ሌላ ምንም አላደረጉም። ነገር ግን ቀጣይ እርግጥነት በ1863 ቢጀምርም፣ (እነርሱ አስቀድሞ የተረገሙ ናቸውና) ወደፊት በሚገለጽ ጊዜ ያለው እርግጥን ግን በእሑድ ሕግ ጊዜ ከጌታ አፍ ሲተፋ ይፈጸማል። የሚልክያስ መጀመሪያ መጨረሻውን ያብራራል፣ ምክንያቱም መጨረሻው ለጥበቦችና ለሰነፍ ካህናት የተሰጠውን የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ይወክላል። በሚልክያስ ውስጥ ያሉት ጥበቦችና ሰነፍ እንደ ኤሳውና ያዕቆብ ተወክለዋል። ታላቁ ወንድም በበኩርነት መብት እንደ በኩር ልጅ የተሰጠውን ቃል ኪዳን ይወክላል፣ ይህም ከታናሹ ወንድም ጋር ተቃራኒ ይቀርባል። ታላቁ መጀመሪያ ሲሆን ታናሹ ግን መጨረሻ ነው።

በሚልክያስ ውስጥ ሁለቱም ኤሳውና ያዕቆብ ሎዶቅያውያን አድቪንቲስቶች ናቸው፤ ነገር ግን ኋለኛው በመጨረሻ የጌታን “ድምፅ” ሰምቶ ንስሐ ገባ፣ ስሙም ወደ እስራኤል ተለወጠ። ታላቁ፣ የመጀመሪያው ግን አልሰማም። ያዕቆብ በሌሊት ባለም ሕልም እያየ መላእክት በክርስቶስን የሚወክል መሰላል ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ባዩ ጊዜ የጌታን ድምፅ ሰማ። ያዕቆብ በዓለም መጨረሻ ዘመን ያሉትን ሎዶቅያውያን አድቪንቲስቶች ይወክላል፤ እነርሱም የሁሉን እና የያዕቆብ የመሰላሉ ሕልም በሚያሳዩው እንደ መላእክት መውጣትና መውረድ ምሳሌ፣ የራእይ ምዕራፍ አንድ የመጀመሪያዎቹን ሦስት ቁጥሮች በሚለማመዱበት ጊዜ ከሎዶቅያውያን ወደ ፊላዴልፊያውያን ይለወጣሉ። ያ ተሞክሮ የያዕቆብ ወደ እስራኤል፣ ማለትም ወደ ፊላዴልፊያዊው መለወጥ መጀመሪያን ያመለክታል። የያዕቆብ የመለወጥ ታሪክ መጨረሻ በፍኑኤል ከክርስቶስ ጋር ሲታገል ነው። ስለዚህ የያዕቆብ የበኩርነት ታሪክ የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት መፈታቱ በሚካሄድበት ጊዜ በራእይ ምዕራፍ አንድ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች ውስጥ ይጀምራል፤ በሰባቱም የመጨረሻ መቅሰፍቶች ዘመን፣ በመከራው ጊዜ ውስጥ ይፈጸማል።

ሁሉም አራቱ የመጀመሪያና የመጨረሻ ስብስቦች፣ “መስመር በላይ መስመር” በመሆን፣ ለኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ መልእክት ምስክርነት ይሰጣሉ። ጥያቄው ሞቶቹ ካህናት ይሰሙ ወይስ አይሰሙ እንደሆነ ነው።

የዚህን ትንቢት ቃላት የሚያነብ ብፁዕ ነው፤ የሚሰሙአቸውም በውስጡ የተጻፉትን የሚጠብቁ ብፁዓን ናቸው፤ ምክንያቱም ጊዜው ቀርቦአል። ራእይ 1:3።

መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚናገረውን የሚሰሙ ጠቢባን ካህናት የኤልያስን መልእክት ይሰማሉ። ሚሊር ኤልያስ ነበር፤ አንዳንዶችም ሰሙ፣ ሌሎች ግን እምቢ አሉ።

“ሺህዎች ዊልያም ሚሊር የሰበከውን እውነት እንዲቀበሉ ተመሩ፣ እናም መልእክቱን ለማወጅ በኤልያስ መንፈስና ኃይል የተነሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ተቋቋሙ። እንደ ኢየሱስ ቀዳሚ መንገድ አዘጋጅ የነበረው የሁሉን፣ ይህን ጽኑ መልእክት የሰበኩት ሰዎች መጥረቢያውን በዛፉ ሥር ላይ ለማኖር እና ሰዎችን ለንስሐ የሚገባ ፍሬ እንዲያፈሩ ለመጥራት እንደተገደዱ ተሰማቸው። ምስክርነታቸው ቤተ ክርስቲያናትን ለማንቃትና በኃይል ለመንካት እንዲሁም እውነተኛ ባህርያቸውን ለመግለጥ የተመዘገበ ነበር። እናም ከሚመጣው ቍጣ ለመሸሽ የሚያስጠነቅቀው ጽኑ ማስጠንቀቂያ ሲጮኽ፣ ከቤተ

ክርስቲያናት ጋር የተባበሩ ብዙዎች የፈውስ መልእክቱን ተቀበሉ፤ መመለሳቸውን አዩ፤ እናም በመራራ የንስሐ እንባና በጥልቅ የነፍስ ጭንቀት በእግዚአብሔር ፊት ራሳቸውን አዋረዱ። እናም የእግዚአብሔር መንፈስ በእነርሱ ላይ ሲያርፍ፣ 'እግዚአብሔርን ፍሩ፣ ክብርንም ለእርሱ ስጡ፤ የፍርድ ሰዓት መጥታለችና' የሚለውን ጭኸት ለማሰማት አገዙ።" Early Writings, 233.

ሚሊር በሁለቱም በኤልያስና በመጥምቁ ዮሐንስ ምሳሌ ተመስሎ ነበር፤ ምክንያቱም መጥምቁ ዮሐንስ ለክርስቶስ የመጀመሪያ ምጽአት መንገዱን አዘጋጀ፤ ሚሊርም ደግሞ ክርስቶስ በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ወደ ሰማያዊው መቅደስ ቅድስተ ቅዱሳን እንዲገባ መንገዱን አዘጋጀ። ሚልክያስ የዮሐንስንና የሚሊርን ሥራ በቀጥታ ይለያያል።

እነሆ፡ መልእክተኛዬን እልካለሁ፤ እርሱም በፊቴ መንገዱን ያዘጋጃል፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ ድንገት ይመጣል፤ እናንተም የምትደሰቱበት የቃል ኪዳን መልእክተኛ፤ እነሆ፡ እርሱ ይመጣል፤ ይላል የሠራዊት ጌታ። ነገር ግን የመምጣቱን ቀን ማን ሊታገሥ ይችላል? ሲገለጥስ ማን ሊቆም ይችላል? እርሱ እንደ አጥሪ እሳት ነውና፤ እንደ አጣቢዎችም ሳሙና። ብርንም እንደሚያጥርና እንደሚያነጻ ሰው ተቀምጦ ያነጻል፤ የሌዊንም ልጆች ያነጻቸዋል፤ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል፤ በጽድቅም መባ ለጌታ እንዲያቀርቡ። በዚያን ጊዜም የይሁዳና የኢየሩሳሌም መባ እንደ ቀድሞው ዘመንና እንደ ጥንቱ ዓመታት ለጌታ ደስ የሚያሰኝ ይሆናል። ለፍርድም ወደ እናንተ እቅርባለሁ፤ በመተት ሠራተኞች ላይ፤ በዝሙተኞች ላይ፤ በሐሰት በሚምሉ ላይ፤ በደመወዙ ስለሚገፉት በቅጥረኛው ላይ፤ በመበለቲቱና በአባት አልባው ላይ፤ በመጻተኛውም መብቱን በሚጠምሙ ላይ፤ እኔንም በማይፈሩ ላይ ፈጣን ምስክር እሆናለሁ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ። እኔ ጌታ ነኝ፤ አልለወጥም፤ ስለዚህ እናንተ የያዕቆብ ልጆች አልጠፋችሁም። ሚልክያስ 3፡1-6።

ሚሊር ለራሱ ታሪክ "ጠባቂ" እንደነበረ ሥራው የቤተ መቅደሱን መሠረቶች ማንሣትን ይወክል ነበር። በመጀመሪያ ያከናወነው ሥራ የቤተ መቅደሱን ፍጻሜ የሚወክል ሌላ ሥራን ማብራራት አለበት። ያ የመጨረሻ ሥራ መለከቱን የተወሰነ ድምፅ እንዲሰጥ ሌላ ጠባቂ ያስፈልገዋል። ሚሊርና የመጀመሪያው መልእክ መልእክት የፍርድ መከፈትን አወጁ፤ በአድቤንቲዝም መጨረሻ ላይ ሚሊር የሚወክለው ጠባቂም የፍርድ መዘጋትን ያውጃል።

በሚልክያስ ውስጥ ጌታ፡ "በአስማተኞችም ላይ፤ በዝሙተኞችም ላይ፤ በሐሰተኛ መሐላ ሰጪዎችም ላይ፤ የተቀጠረውንም በደመወዙ የሚጨቁኑ፤ መበለቲቱንና አባት የሌለውን የሚበድሉ፤ እንግዳውንም ከመብቱ የሚያዘፍ፤ እኔንም የማይፈሩ ሰዎች ላይ" ፍርድ ለማምጣት ተስፋ ይሰጣል። በዚህ ስፍራ የሚገለጹት "ጌታ ሠራዊትን" "የማይፈሩ" ናቸው። ዊልያም ሚሊር ሰዎችን "እግዚአብሔርን ፍሩ" የሚል ጥሪ የሚያቀርቡበት የመጀመሪያው መልእክ መልእክተኛ ነው። መሠረቶችን መናቅ የእግዚአብሔርን ፍርሃት መናቅ ነው።

እነሆ፡ እንደ እኛን የሚነድ ቀን ይመጣልና፤ ትዕቢተኞች ሁሉ፡ አዎን፡ ክፉ የሚያደርጉ ሁሉ ገለባ ይሆናሉ፤ የሚመጣውም ቀን ያቃጥላቸዋል፤ ሥርም ሆነ ቅርንጫፍ እንኳ ሳይቀርላቸው፤ ይላል የሠራዊት ጌታ። ነገር ግን ስሜን ለምትፈሩ የጽድቅ ፀሐይ በክንፎቿ ፈውስ ይዞ ትወጣላችኋለች፤ እናንተም ወጥታችሁ እንደ ጋጣ ጥጆች ታድጋላችሁ። ክፉዎችንም ትረግጣላችሁ፤ እኔ ይህን በማደርግበት ቀን ከእግሮቻችሁ ጫማ በታች አመድ ይሆናሉና፤ ይላል የሠራዊት ጌታ። ለእስራኤል ሁሉ በኮሬብ ከሥርዓቶቹና ከፍርዶቹ ጋር ያዘዘሁትን የአገልጋዬን የሙሴን ሕግ አስቡ። እነሆ፡ የጌታ ታላቅና አስፈሪ ቀን ከመምጣቱ በፊት ነቢዩን ኤልያስን እልክላችኋለሁ፤ እርሱም እኔ መጥቼ ምድርን በእርግማን እንዳልመታት፤ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፤ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶቻቸው ይመልሳል። ሚልክያስ 4፡1-6።

- የመጽሐፍ ቅዱስ መጀመሪያ (ዘፍጥረት) እና የመጽሐፍ ቅዱስ ፍጻሜ (ራእይ)።
- የብሉይ ኪዳን መጀመሪያ (ዘፍጥረት) እና የብሉይ ኪዳን መጨረሻ (ሚልክያስ)።

- መጽሐፍ ቅዱስ አዲስ ኪዳን መጀመሪያ (ማቴዎስ) እና የአዲስ ኪዳን መጨረሻ (ደግሞ ራእይ)።
- የዮሐንስ ምስክርነት መጀመሪያ (የዮሐንስ ወንጌል) እና የዮሐንስ ምስክርነት መጨረሻ (እንደገና ራእይ)።
- የሚልክያስ መጀመሪያና የሚልክያስ መጨረሻ።
- መጀመሪያው የማቴዎስ ወንጌልና መጨረሻው የማቴዎስ ወንጌል።
- የዮሐንስ ወንጌል መጀመሪያና የዮሐንስ ወንጌል መጨረሻ።
- የአራቱ ወንጌላት መጀመሪያና የአራቱ ወንጌላት መጨረሻ።

ከአንድ ጊዜ በላይ የተጠቀሱትን ትንቢታዊ መጀመሪያዎች ወይም ፍጻሜዎች ስናስወግድ፣ በራእይ መጽሐፍ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች ላይ አንድ ላይ ተሰብስበው ሊቀመጡ የሚገባቸው ስምንት ትንቢታዊ መስመሮች ይሆናሉ። ስለ ዘፍጥረት ፍጻሜ ምን ይባላል?

የዘፍጥረት ምዕራፍ ሃምሳ በዮሴፍ ሞት ይፈጸማል።

እንግዲህ ዮሴፍ መቶ ዐሥር ዓመት ኖሮ ሞተ፤ እርሱንም አስከበሩት፣ በግብፅም በሬሳ ሣጥን ውስጥ ተቀመጡ። ዘፍጥረት 50፣26።

ምዕራፍ አርባ ስምንት የያዕቆብን ሞት ይገልጻል። በምዕራፍ አርባ ስምንት የያዕቆብ ሞት በመጀመሪያ መቀመጡ፣ እና በምዕራፍ ሃምሳ መዝጊያ ቁጥሮች የዮሴፍ ሞት ተከትሎ መታየቱ፣ በአራት ዘፍጥረት መጽሐፍ ፍጻሜ የሆኑት በመጨረሻዎቹ ሦስት ምዕራፎች ላይ የአልፋና የኦሜጋ ፊርማ ያኖራል።

እነዚያ ሁለቱ ሞቶች የእስራኤል በግብፅ ምርኮነት መጀመሪያና መጨረሻ እንደ ምልክቶች ይጠቀማሉ። በመጀመሪያው፣ የያዕቆብ አስከሬን ከአባቶቹ ጋር እንዲቀበር ወደ ኋላ ይመለሳል፤ ሙሴም ከግብፅ በወጣ ጊዜ የዮሴፍን አስከሬን ወስዶ በአባቶቹ መቃብር ስፍራ እንዲቀበር ያመጣዋል።

ሙሴም የዮሴፍን አጥንቶች ከእርሱ ጋር ወሰደ፤ እርሱ የእስራኤልን ልጆች፡- እግዚአብሔር ፈጽሞ ይጎበኛችኋል፤ በዚያም ጊዜ አጥንቶቹን ከዚህ ከእናንተ ጋር ታወጡ ዘንድ በጥብቅ አምሎአቸው ነበርና። ዘፀአት 13፣19።

የዘፍጥረት መጽሐፍ መጨረሻ የመጨረሻዎቹ ሦስት ምዕራፎች ናቸው። በአርባ ስምንተኛው ምዕራፍ የያዕቆብ (እስራኤል) በልጆቹ በአሥራ ሁለቱ ላይ በረከት ይናገራል፤ እነዚህም በምርመራዊው ፍርድ “በመጨረሻዎቹ ዘመናት” በእነዚያ በአሥራ ሁለቱ ነገዶች ላይ ስለሚደርሰው ነገር በቀጥታ የተለዩ ትንቢቶች መሆናቸው ይገለጻል።

ያዕቆብም ልጆቹን ጠርቶ፣ እንዲህ አለ፤ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሚደርስባችሁን እነግራችሁ ዘንድ ተሰብስቡ። ተሰብስቡ፣ እናንተ የያዕቆብ ልጆች፣ ስሙ፤ አባታችሁን እስራኤልንም አድምጡ። ዘፍጥረት 49፣1, 2።

በምርመራዊው ፍርድ “የመጨረሻ ቀኖች” ውስጥ ጌታ በራእይ መጽሐፍ እንደ መቶ አርባ አራት ሺህ የተመሰሉትን አሥራ ሁለቱን ልጆች እንደሚሰበስቡ ተስፋ ይሰጣል። እነዚህ ዮሐንስ በራእይ መጽሐፍ የሚወክላቸው እነርሱ ናቸው። እነርሱ በያዕቆብ ጥሪ ይሰበሰባሉ፤ ይኸውም ከመጀመሪያ ታሪካቸው የሚመጣ ጥሪ ሲሆን “ይስሙት” እና “ያዳምጡትም” ተብለው የታዘዙት ነው። በመጨረሻ ቀኖች በያዕቆብ ልጆች የተመሰሉት “ይሰማሉ” አንድ መልእክትን፤ “ያዳምጡሉም” ወይም ዮሐንስ እንደሚለው “በውስጡ የተጻፉትን ይጠብቃሉ።” ይህ ከአባት ወደ ልጆች የሚመጣ ጥሪ ነው፤ እርሱም የኤልያስ መልእክት ነው። የተጠሩት “የያዕቆብ ልጅ[’s]” ተብለው ይጠራሉ፤ እንዲሁም አባታቸው የሆነውን እስራኤል “ያዳምጡ” ዘንድ ደግሞ ተጠርተዋል።

በሚልክያስ ውስጥ ያሉት ዔሳውና ያዕቆብ ጠቢባኑንና ሰነድቹን ደናግል ይወክላሉ። ጥሪውም ከአባታቸው ከያዕቆብና ከአባታቸው ከእስራኤል የሚመጣ ሲሆን፤ ይህም የመጨረሻው ጥሪ በሚቀርብበት ጊዜ ሁሉም ሰው ሎዶቅያዊ አድሼንቲስት መሆኑን እና ምርጫው በገዛ እጃቸው እንደሚቀመጥ—አታላዩ የያዕቆብ ልጅ ሊሆኑ ወይስ ድል አድራጊው የእስራኤል ልጅ—እንደሆነ ያመለክታል። ምርጫ እንዲያደርጉ የሚያስችላቸው በመልእክቱ ውስጥ ያለው የፈጠራ ኃይል ነው። መልእክቱ ከተነበበ፣ ከተሰማና ከተጠበቀ፣ ከዚያም ነገሮችን ሁሉ ወደ ሕልውና ያመጣው ያው አንድ የፈጠራ ኃይል እነርሱን ወደ እስራኤል ልጅነት ይለውጣቸዋል። መስማትን መከልከል ግን የአታላዩን የያዕቆብን ልምምድ እንደያዙ መቀጠል ነው።

የያዕቆብ የመሰብሰብ ጥሪ፣ በራእይ ውስጥ የተፈታ መልእክት የመሰብሰብ ጥሪ ደግሞ የሆነው፣ ሊገባ የሚገባ አስፈላጊ ምልክት ነው። የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባት ጊዜያት” ትምህርት የሚያሳየው፣ ከዚያ ቀድሞ መበተን ካልነበረ መሰብሰብ እንደማይኖር ነው። መቶ አርባ አራት ሺህ እነዚያ ከጥሪው በፊት የተበተኑ ናቸው። ይህ እውነት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ደጋግሞ ተለይቶ ይገለጻል።

እናንተ አሕዛብ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ በሩቅ ያሉትም ደሴቶች ውስጥ አውጁት፣ እንዲህም በሉ፤ እስራኤልን የበተነው እርሱ ይሰበስበዋል፣ እረኛም መንጋውን እንደሚጠብቅ እንዲሁ ይጠብቀዋል። ኤርምያስ 31፡10።

ዳግመኛ ከመቶ አርባ አራት ሺህ ጋር የሚታደሰው ቃል ኪዳን፣ እግዚአብሔር ሕጉን በልባችን ላይ እንደሚጽፍ የተስፋ ቃልን ያካትታል። ነገር ግን ይህ የፍጥረታዊ ተግባር በጌታ እንዲፈጸምላቸው ያላቸው እነዚህ ሰዎች ከዚህ በፊት ተበትነው ነበር።

ዳግመኛም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣና እንዲህ አለ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ ወንድሞችህ፣ እነሆ ወንድሞችህ፣ የዘመዶችህ ሰዎች እና የእስራኤል ቤት ሁሉ በሙሉ፣ የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች “ከእግዚአብሔር ራቁ፤ ይህች ምድር ለእኛ ርስት እንድትሆን ተሰጥታለች” ያሉአቸው እነርሱ ናቸው። ስለዚህ እንዲህ በል፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ምንም እንኳን በአሕዛብ መካከል ሩቅ አድርጌ ብጥላቸው፣ ምንም እንኳንም በአገሮች መካከል ብበትናቸው፣ ነገር ግን ወደ ሚገቡባቸው አገሮች ለእነርሱ ትንሽ መቅደስ እሆናለሁ። ስለዚህ እንዲህ በል፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከአሕዛብ መካከል እሰበስባችኋለሁ፣ ከተበተናችሁባቸውም አገሮች አከማችቻችኋለሁ፣ የእስራኤልንም ምድር እሰጣችኋለሁ። ወደዚያም ይመጣሉ፣ የሚያስጸይፉትን ነገር ሁሉና የርኩሰቶቿን ሁሉ ከዚያ ያስወግዳሉ። አንድም ልብ እሰጣችኋለሁ፣ አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ፤ የድንጋይንም ልብ ከሥጋቸው አወጣለሁ፣ የሥጋም ልብ እሰጣችኋለሁ። ሕዝቅኤል 11፡14-19።

በ“መበተኑ” ጋር በተያያዘ ስለ መቶ አርባ አራቱ ሺህ መሰብሰብ ገና የሚነገር ብዙ ነገር አለ፤ ነገር ግን አስቀድሞ እኛ በምንመለከታቸው በእነዚህ ዘጠኝ ማጣቀሻዎች ውስጥ ያለውን የአልፋና አሜጋ ፈርማ አስተያየት በአንድ ላይ ማሰባሰብ ያስፈልገናል።

በዘፍጥረት የመጨረሻዎቹ ሦስት ምዕራፎች ውስጥ ሁለት ወገኖች ተወክለዋል፤ የዓመፀኞች ወገን እና የጥበበኞች ወገን። ሁለቱም ወገኖች “መንገዱ ይህ ነው፤ በእርሱ ሂደት” የሚል ድምፅ ይሰማሉ፤ ነገር ግን አንዱ ወገን ለመለከቱ መስማትን እምቢ አለ፤ በቀድሞዎቹም መንገዶች ለመሄድ አልፈቀደም። በዘፍጥረት ከአርባ ስምንት እስከ ሃምሳ ያለው የዓመፀኞች ወገን በአሥራ ሦስተኛው ነገድ ተወክሏል።

በጥንታዊቱ እስራኤል መጀመሪያ አሥራ ሦስት ነገዶች ነበሩ፤ በዘመናዊቱም እስራኤል መጀመሪያ አሥራ ሦስት ደቀ መዛሙርት ነበሩ። ከሌሎቹ አሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርት ተለይቶ የተገለጸው አንዱ ደቀ መዛሙር፣ (ኤፍሬም ከሌሎቹ ነገዶች እንደ ተለየ ሁሉ) ሁለቱም የዓመፀ ምልክቶች ናቸው። እህት ዋይት ይሁዳን በቀጥታ ሞኝ ድንግል ትለዋለች።

“በስንዴው መካከል እንክርዳድ ነበረ እና ሁልጊዜም ይኖራል፤ ጥበበኞቹ ድንግል ጋር ሞቾቹ ድንግል እንዲሁም በሙብራታቸው ጋር በዕቃቸው ዘይት የሌላቸው ይኖራሉ። ክርስቶስ በምድር ላይ ባቋቋመው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስስታም ይሁዳ ነበረ፤ እንዲሁም በታሪክ ሁሉ ዘመናት ውስጥ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይሁዳዎች ይኖራሉ።” Signs of the Times, October 23, 1879.

ይሁዳ አስቆሮታዊ ሞኝ ድንግል ነበር፤ እርሱ እንክርዳድ ነበር፤ ሞኝ ድንግል ከሆነም ላይደቅያዊ ደግሞ ነበር።

“በሰነፎቹ ደናግል የተወከለው የቤተ ክርስቲያን ሁኔታ፣ እንዲሁም የሎዶቅያ ሁኔታ ተብሎ ይነገራል።” Review and Herald, August 19, 1890.

የዮሴፍ ሁለቱም ልጆች በዘፍጥረት ምዕራፍ አርባ ስምንት ከያዕቆብ በረከት ተቀበሉ፤ ከዚያም ጀምሮ “እኩል ነገዶች” ተብለው ይጠራሉ። እኩል ነገዶች ቢሆኑም እንኳ ነገዶች ነበሩ። ይሁዳ አስቆሮታዊ ቀድሞ በያዘው አሥራ ሁለተኛ ስፍራ ለመሙላት በማትያስ ተተካ። ይሁዳ ደቀ መዝሙር ነበር፤ በዚህም ሁኔታ—በጥንታዊቱ እስራኤል መጨረሻ ላይ አሥራ ሦስት ደቀ መዝሙርት ነበሩ፤ ልክ በመጀመሪያዋ አሥራ ሦስት ነገዶች እንደነበሩት ሁሉ።

የዮሴፍ ልጅ ኤፍሬም (አሥራ ሦስተኛው ነገድ) ሰሜናዊዎቹ አሥራ ነገዶች የኢዮሮብዓምን ድጋፍ በማድረግ በተሰበሰቡት መንግሥቱን ወደ ሰሜናዊ አሥራ ነገዶችና ወደ ደቡባዊ ሁለት ነገዶች በከፈሉ ጊዜ የዓመፅ ምልክት ሆነ። ከወንድሙ ምናሴ ይልቅ የዮሴፍን ልጅ ኤፍሬም እንደ ዓመፅ ምልክት ለምን እላያያለሁ? ከኤፍሬም ጋር የተያያዘው ዓመፅ ያዕቆብ አሥራ ሁለቱን ልጆቹን ከመባረኩ በፊት በአርባ ስምንተኛው ምዕራፍ ይጀምራል። በአርባ ስምንተኛው ምዕራፍ ያዕቆብ መጀመሪያ የዮሴፍን ሁለት ልጆች ይባረካል። ምናሴ በኩር ልጅ ስለነበረ የልጆቹ የመጀመሪያው በረከት በምናሴ ላይ ሊውል እንደሚገባ ዮሴፍ ይጠብቃል፤ ያዕቆብ ግን ኤፍሬምን በመምረጡ ላይ ዮሴፍ ያምፃል።

የኤፍሬም ጅምሬ እንደ እግዚአብሔር ምርጫ ወኪል የዓመፅ ምስክርነትን ይዟል፤ የኤፍሬምም ፍጻሜ ከ723 ዓ.ዓ. በፊት ጀምሮ እስከ 1798 ድረስ የሚደርሰው የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት የ“ሰባት ጊዜ” መበተን ነው። በ723 ዓ.ዓ. በፊት ሰሜናዊው አሥራ ነገዶች፣ የኤፍሬም መንግሥት፣ (እስራኤል ተብሎም የሚታወቀው) እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥት ገዳይ ቍስል ተቀበለ። ያ ገዳይ ቍስል በ1798 የጳጳሳዊው ኃይልና መንግሥቱ ገዳይ ቍስል በመቀበላቸው የተፈጸመ የጊዜ ትንቢት አስጀመረ። በ1798 የጳጳሳዊው ኃይል የተቀበለው ገዳይ ቍስል፣ በዳንኤል አሥራ አንድ ቍጥር አርባ አምስት የሰሜን ንጉሥ “ወደ ፍጻሜው ይመጣል፣ የሚረዳውም አይኖርም” በሚልበት ጊዜ የባቢሎንን የመጨረሻ ውድቀት ይመስላል። በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያለው የባቢሎን ዓመፅና ውድቀት፣ በ1798 የጳጳሳዊው ኃይል ዓመፅና ውድቀት ተመስሎ ነበር፤ ይህም ደግሞ በ723 ዓ.ዓ. በፊት በኤፍሬም (እስራኤል) መንግሥት ዓመፅና ውድቀት ተመስሎ ነበር፤ ይህም በዘፍጥረት መጨረሻ እንደተለየው በዮሴፍ በአባቱ ትንቢታዊ መነሣሣት ላይ ባደረገው ዓመፅ ተመስሎ ነበር።

የኤፍሬም ምልክት የሆነው ዓመፅ፣ ከአባቱ ከዮሴፍ በአባቱ በያዕቆብ ላይ በተነሣው ዓመፅ ጀመረ። በመጨረሻም ወደ አሥራ የሰሜን ነገዶች ዓመፅ ይመራል፣ ይህም በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ እንደ “ሰባት ጊዜ” የተወከለውን “መበተን” ያስከትላል። የሰሜን መንግሥት የተበተነበት የጊዜ ዘመን በሁለት ክፍሎች ተከፍሏል። አንደኛው በ538 ዓመት ያበቃል፤ ቀጣዩም ዘመን በ1798 ያበቃል፤ እነዚህም ሁሉ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት ትንሽ ቀደም ብሎ ወደሚፈታው መልእክት ያመለክታሉ። ያ መልእክት የባቢሎንን የመጨረሻ ውድቀት ይለያል። በኤፍሬም ትንቢታዊ ታሪክ እያንዳንዱ የመንገድ ምልክት ላይ ዓመፅ ተለይቶ ይታያል። እንዲሁም የአሥራ ሦስተኛው ደቀ መዝሙር የይሁዳ አስቆሮት ዓመፅ ደግሞ ተለይቶ ይታያል። ይህ ቍጥር አሥራ ሦስት የዓመፅ ምልክት መሆኑን ከሚለዩ ምስክሮች ሁለቱ ናቸው። ነገር ግን ከእነዚህ ቅዱሳን እውነቶች አንዳቸውም ሊታወቁ አይችሉም፣ ሰው

በሚለር ያገኘው የመጀመሪያ እውነት ላይ ተመሥርተው በተገነቡት የአድቪንቲዝም መሠረቶች ላይ ካልቆሙ፣ እና በአድቪንቲዝም የተጣለቸውም የመጀመሪያ እውነት ያች ራሷ ናት።

የአሪት ዘፍጥረት መጨረሻ እኛ ስንመለከታቸው ከነበሩት ሌሎች መስመሮች ሁሉ ጋር ይስማማል። በማጠቃለያ፡-

በመጀመሪያ አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ የሆኑት ሰማያዊ ሰዎች ናቸው፤ ወልድ ራሱም ቃል የሆነው የፈጸመውን የሰማያዊና የምድር ፍጥረት መስክረዋል። ቃሉ ከአብ ወደ ሰው ልጆች የሚደርስ የመግባቢያ መስመር ሆነ፤ እንዲሁም ለሰው ልጆች ከአብ ጋር ለመገናኘት ያለው ብቸኛ መንገድ ቃሉ ብቻ ነው። የአብ መልእክት በሰማይ ከሉሲፈር ዓመፅ በኋላ ሉሲፈርን (ብርሃን ተሸካሚውን) የተካው ለመልአኩ ገብርኤል በወልድ ተሰጠ። ገብርኤልም ብርሃኑን ወይም መልእክቱን ይቀበላል፤ ከዚያም ከአብ የመጣውን መልእክት ወደ ወደቀው የፍጥረት ቤተሰብ ለማስተላለፍ የተመደበ ቅዱስ የተፈጠረ ፍጡር ለሆነ ነቢይ ያደርሰዋል። ለነቢዩ የተሰጠው መልእክት በጽሑፍ ይሰፈራል፤ ከዚያም ወደ ሰው ልጆች ይተላለፋል። በመግባቢያው ሂደት እያንዳንዱ ደረጃ ላይ መልእክቱ ቅዱስ ነው፤ በዚህም ምክንያት ነቢያት ራሳቸው የወደቁ የሰው ልጆች ቢሆኑም ቅዱሳን ሊሆኑ ይገባል። ቅዱሱ መልእክት ወደ ወደቀች ሰብአዊነት እጅ በሚተላለፍበት ነጥብ ላይ፣ ሰብአዊነት ቅዱስ መልእክትን ባልተቀደሱ እጆች የመያዝ እድል አላት። ስለዚህ የቅዱሱ መልእክት ብርሃን ብርሃንንም ጨለማንም ያፈራል። መልእክቱ በወደቀው ሰው ቤተሰብ ውስጥ ባሉት ሰዎች ሲቀበል፣ ነገሮችን ሁሉ የፈጠረውን ያውኑ የፍጥረት ኃይል በውስጡ ይይዛል፤ ይህም ያንን ፍጡር የሚያጸድቅ ኃይል ነው። የመግባቢያው ሂደት መጀመሪያ የመግባቢያውን ሂደት ፍጻሜ ያሳያል። ስለዚህ፣ መልእክቱ ከተሰማ፣ ከተነበበ እና ከተጠበቀ፣ መልእክቱ የወደቀውን ሰው ልጅ ወደ ወልድ መልክ እንደ አዲስ ፍጥረት ይፈጥረዋል።

ይህን ትንቢት ቃል የሚያነብ ብፁዕ ነው፣ የሚሰሙትም በውስጡ የተጻፉትን የሚጠብቁ ብፁዓን ናቸው፤ ጊዜው ቀርቦአልና። ራእይ 1፡3

የሐንስ በምርመራዊው ፍርድ የመጨረሻ ዘመናት ውስጥ የወደቀውን የሰው ዘር ከኋላቸው ድምፅ ሰምተው ወደ ኋላ የሚመራውን መልእክት ለመቀበል ዘወር የሚሉ እንደሆኑ ያሳያል። መልእክቱን ተቀብለው ያንንም መልእክት የሕይወታቸው አንድ ክፍል ሳይሆን ብቻውን ሕይወታቸው የሚያደርጉት በዚያው በዚያን ጊዜ ይጸድቃሉ። መጽደቅ ማለት ቅዱስ መደረግ ነው። ከአብ የተላከውን መልእክት የሚያነቡና የሚሰሙ ሰዎች መልእክቱን ተቀብለው ቅዱሳን ሲደረጉ፣ ይህ በመልእክቱ ውስጥ ባለው የፈጠራ ኃይል ነው። የፈጠራው ኃይል ሰዎች እንደ አብርሃም ባሙኑ ጊዜ ሰዎችን የማጽደቅን ሥራ ያከናውናል። መልእክቱ ወደ ኋላ ወዳለው ድምፅ ዘወር ብለው እንዲያዳምጡ ያስተምራቸዋል፤ ይህም ወደ ጥንታዊ መንገዶች ይመራል፣ እነርሱም መሠረታዊ እውነቶች ናቸው። መልእክቱ ወደ እውነት ሁሉ ይመራቸዋል፤ እነርሱም በጥንታዊ መንገዶች ሲሄዱ በጸድቃን መንገድ ላይ እየተመላለሱ ናቸው።

የጸድቃን መንገድ ግን እንደሚያበራ ብርሃን ነው፤ ወደ ፍጹም ቀንም እየበራ ይበልጣል። የኃጥአን መንገድ ግን እንደ ጨለማ ነው፤ በምን እንደሚሰናከሉ አያውቁም። ልጄ ሆይ፣ ለቃሌ አስተውል፤ ጆሮህንም ወደ ንግግሬ አዘንብል። ከዓይኖችህ አይራቁ፤ በልብህም መካከል ጠብቃቸው። ለሚያገኙአቸው ሕይወት ናቸውና፣ ለሥጋቸውም ሁሉ ጤና ናቸው። ልብህን ከሁሉ ጥንቃቄ በላይ ጠብቅ፤ የሕይወት ምንጮች ከእርሱ ይወጣሉና። ጠማማ አፍን ከአንተ አርቅ። ጣማም ከንፈሮችንም ከአንተ እጅግ አርቅ። ዓይኖችህ በቀጥታ ይመልከቱ፣ ሽፋሽፍቶችህም በፊትህ ቀጥ ብለው ይመልከቱ። የእግርህን መንገድ አስብ፣ መንገዶችህም ሁሉ ይጽኑ። ወደ ቀኝም ሆነ ወደ ግራ አትዘንብል፤ እግርህን ከክፉ አርቅ። ምሳሌ 4፡18-27።

በተለላፊው መልእክት የጻደቁት ሰዎች እየጨመረ የሚሄድን ብርሃን የሚወክል መንገድ ይሄዳሉ፤ ነገር ግን ያው ብርሃን የክፍሎችን መንገድ በተመጣጣኝ ሁኔታ ይበልጥ ጨለማ ያደርገዋል። ብርሃን ከጨለማ ይለያል። በመጀመሪያ ብርሃን እንዲሆን ያዘዘው የፍጥረት ኃይል በመጨረሻም በሰው ልጆች ላይ ብርሃን በመጀመሪያ እንዳደረገው ያውኑ ውጤት ያመጣል። ከኋላ ያለውን ድምፅ መስማት የሚከለክል፤ ስለዚህም የጨለማውን መንገድ ለመሄድ የሚመርጥ ወገን በቃሉ "ይሰናከላል"፤ ምክንያቱም በመሠረቱ ድንጋይ፣ በአሮጌው የተፈተነ ድንጋይ ላይ ይሰናከላሉ። ድምፁ አልፋና አሜጋ ነው፤ የጻደቁትም እነዚያን ቃላት በሚሰሙ ጊዜ ልባቸውን ወደ እነዚያ ቃላት ሲያዘነብሉ፣ አልፋና አሜጋ ልባቸውን ወደ አባቶች (ወደ ያለፈው) ስለሚመልስ፣ የአባቶችም ልብ ወደ ፍጻሜው ስለሚጠቁም፣ እነዚያን ቃላት በልባቸው መካከል ይጠብቃሉ።

የጻድቃን መንገድ ቅንነት ነው፤ አንተም እጅግ ቀና የሆንህ ሆይ፣ የጻድቅን ጎዳና ትመዝናለህ። አቤቱ፣ በፍርድህ መንገድ አንተን ጠብቀናል፤ የነፍሳችን ምኞት ወደ ስምህና ወደ መታሰቢያህ ነው። በሌሊት በነፍሴ አንተን ተመኘሁ፤ አዎን፣ በውስጤ ባለው መንፈሴ ማለዳ አንተን እፈልግሃለሁ፤ ፍርድህ በምድር ላይ ሲሆን የዓለም ነዋሪዎች ጽድቅን ይማራሉና። ኢሳይያስ 26፡7-9።

እግዚአብሔር በጻድቃን መንገድ የሚመለሱትን ይመዝናል፣ ወይም ይፈርድባቸዋል፤ ይህንም የሚያደርገው ፍርዶቹ በምድር ላይ በሚገኙበት "በመጨረሻዎቹ ቀናች" ነው። ጻድቃን ማለት፣ በአሥር ደናግል ምሳሌ ውስጥ የመቆየት ጊዜ ፍጻሜ መሠረት ጌታን የጠበቁ ናቸው። በእየጨመረ በሚሄድ እውቀት መንገድ የሚመለሱት ፍላጎት፣ ስለ እግዚአብሔር ስም፣ ስለ ባሕርይ፣ ይበልጥ የጠለቀና የጠለቀ ማስተዋል ማግኘት ነው። ጌታቸውን የጠበቁት፣ የመጨረሻውን የማስጠንቀቂያ መልእክት የሚያውቁ እነርሱ ናቸው፤ ምክንያቱም ራዕይ አሥራ ስምንት ሁለተኛው ውጫዊ መልእክት የሚከተለውን የመጀመሪያውን ውስጣዊ መልእክት፣ ማለትም የእኩለ ሌሊት ጩኸትን፣ የሚያውቁ እነርሱ ናቸው።

ከዚህም በኋላ ሌላ መልእክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ታላቅም ሥልጣን ነበረው፣ ምድርም በክብር በራች። በብርቱም ድምፅ በኃይል ጩኸ እንዲህም አለ፤ "ታላቁቱ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ የአጋንንትም መኖሪያ፣ የክፉ መንፈስ ሁሉ ማደሪያ፣ የርኩስና የተጠላ ወፍም ሁሉ ቤት ሆናለች። አሕዛብ ሁሉ ከዝሙት ቍጣ ወይን ጠጅ ጠጥተዋልና፣ የምድርም ነገሥታት ከእርስዎ ጋር ዝሙት ፈጽመዋል፣ የምድርም ነጋዴዎች ከቅንጦትዎ ብዛት የተነሣ ባለጠጎች ሆነዋል።" ከሰማይም ሌላ ድምፅ ሲል ሰማሁ፤ "እናንተ ሕዝቤ፣ በኃጢአት እንዳትካፈሉ፣ ከመቅሠፍቶቼም እንዳትቀበሉ፣ ከእርስዎ ውጡ።" ራዕይ 18፡1-4።

የራዕይ አሥራ ስምንት መልእክ በመስከረም 11, 2001 በወረደ ጊዜ፣ የሰባተኛው ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን ወደ ቀድሞው መንገድ እንድትመለስ የቀረበላትን የመጨረሻ ጥሪ እምቢ አለች። ከዚያም በኋላ በአሜሪካ ውስጥ የእውነተኛው ፕሮቴስታንትነት ቀንድ መሆኗን አቆመች። በዚያ ጊዜ፣ እንደ ዮሐንስ ራዕይ አሥር መልእክ በነሐሴ 11, 1840 በአድጌንቲዝም መጀመሪያ ላይ በወረደ ጊዜ በምሳሌነት እንደተገለጸው፣ የዚያን ኃይለኛ ድምፅ መልእክት ወስደው ለመብላት ለመረጡ ሰዎች የፈተና ሂደት ተጀመረ። የመጀመሪያው መልእክ መልእክት በተጣለ ጊዜ የእውነተኛውን ፕሮቴስታንትነት ካባ የተቀበለችው መንፈሳዊት ሕዝብ፣ ከዚያም በአድጌንቲዝም መጀመሪያ ላይ የኮሃዲ ፕሮቴስታንትነትን ፈለግ ተከተለች።

ራዕይ 10 ውስጥ በመልእኩ እጅ የነበረውን ትንሹን መጽሐፍ መልእክት ለተቀበሉ ሰዎች እውነተኛው ፕሮቴስታንት ቀንድ በዚያን ጊዜ ተሰጠ። ከ1840 እስከ 1844 ድረስ በአድጌንቲዝም መጀመሪያ ያለው የፈተና ሂደት፣ ከመስከረም 11፣ 2001 ጀምሮ እስከ እሁድ ሕግ በዩናይትድ ስቴትስ ድረስ በአድጌንቲዝም መጨረሻ ያለውን የፈተና ሂደት ይወክላል። በ1840 እስከ 1844 ባለው የመጀመሪያው ታሪክ ውስጥ፣ እንዲሁም በመስከረም 11፣ 2001 የተጀመረው የፈተና ሂደት፣ የፕሮቴስታንትነትን ካባ ከተሸከሙት የቀድሞ የአማኞች አካል ወደ እውነተኛ ፕሮቴስታንትነትን ካባ ወደሚሸከም አዲስ የአማኞች አካል የሚያሻግር የዘመናት አስተዳደራዊ ሽግግርን ያመለክታል።

ለጻድቃን መንገድ ከምንመለከተው ግምት ይልቅ ይበልጥ አስፈላጊው ነገር፣ በዚያ ታሪክ ውስጥ የመቆየት ዘመን መጀመሪያን የሚያመለክት አንድ ተስፋ መቁረጥ እንዳለ ነው። በዚያ ዘመን ታማኞች ጌታቸውን ይጠባበቃሉ፤ ያም ዘመን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በመፈታቱ ያበቃል። በአድቪንቲዥም መጀመሪያ ያ የፈተና ሂደት የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በጥቅምት 22, 1844 በመደምደሙ አበቃ። በመጨረሻ ያለው የፈተና ሂደት በዮሐንስ የተወከሉትን ሰዎች በአሜሪካ ውስጥ በእሑድ ሕግ ጊዜ ይደመድማል። በመጨረሻ ያለው የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት እንደ መጀመሪያው ሁሉ ይደመድማል፤ እንዲሁም በአድቪንቲዥም መጀመሪያ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት የፈተናው ሂደት ከመዘጋቱ በፊት ተፈትቶ ነበር። በመጀመሪያ ያለው የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት አሁን በመጨረሻ እየተፈታ ነው።

የጻድቁት ጥበበኛ ደናግል ከእግዚአብሔር ጋር ቃል ኪዳን ይገባሉ፤ ክፉዎቹ ሞቾች ደናግል ግን ወደ ሞት ቃል ኪዳን ሲገቡ።

እርሱም፣ “ድካማሞችን እንድታሰርፉት ይህ ዕረፍት ነው፤ ይህም ማረፊያ ነው” ብሎ ነበር፤ ነገር ግን ለመስማት አልፈቀዱም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ለእነርሱ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ ጥቂት እዚህ፣ ጥቂትም እዚያ፤ እንዲሁም ወደ ኋላ እንዲወድቁ፣ እንዲሰበሩም፣ በወጥመድም እንዲያዙና እንዲያዙ ሆነ። እንግዲህ በኢየሩሳሌም ያለውን ይህን ሕዝብ የምትገዙ ፌዘኞች ሰዎች ሆይ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። “ከሞት ጋር ቃል ኪዳን አድርገናልና፣ ከሲኦልም ጋር ተስማምተናል፤ የሚጥለቀለቀው መቅሰፍት በሚያልፍ ጊዜ ወደ እኛ አይደርስም፤ ሐሰትን መሸሸጊያችን አድርገናልና፣ በውሸትም ተሸሸገናል” ብላችኋልና፤ ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እነሆ፣ በጽዮን ለመሠረት ድንጋይን፣ የተፈተነ ድንጋይን፣ ክቡር የማዕዘን ራስ ድንጋይን፣ ጽኑ መሠረትን አኖራለሁ፤ የሚያምን አይቸኩልም።” ኢሳይያስ 28፡12-16።

ጻድቃን የእኩለ ሌሊት ጩኸት ቅዱስ መልእክትን ለቤተ ክርስቲያን ያቀርባሉ፤ ከዚያም ሰውን ከባቢሎን እየጠሩ የሁለተኛውን ድምፅ መልእክት ያውጃሉ።

“ስለዚህ ለዓለም ማስጠንቀቂያ በሚደረገው የመጨረሻ ሥራ ውስጥ፣ ለቤተ ክርስቲያናት ሁለት የተለዩ ጥሪዎች ይደረጋሉ። የሁለተኛው መልእክት መልእክት፣ ‘ታላቁቱ ከተማ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ ምክንያቱም የዝሙቷ ቀጣ ወይን አሕዛብን ሁሉ ጠጥታለችና’ ይላል። እናም በሦስተኛው መልእክት መልእክት ታላቅ ጩኸት ውስጥ ከሰማይ የሚመጣ ድምፅ እንዲህ ሲል ይሰማል፡- ‘እናንተ ሕዝቤ፣ በኃጢአቷ ተከፋዮች እንዳትሆኑ፣ ከመቅሠፍቷም እንዳትቀበሉ፣ ከእርስዎ ውጡ። ኃጢአቷ እስከ ሰማይ ድረስ ደርሶአልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቿን አስቦአል።” Review and Herald, December 6, 1892.

ከባቢሎን የሚወጡ እና በጻድቃን መንገድ ከሚመለሱት ጋር የሚተባበሩ ሰዎች፣ በሰማያዊው ሦስትነት ስም በተወከለው የጥምቀት ውኃ አማካይነት ወደ መንጋው ይቀበላሉ። የጻድቁት፣ አሁን በጳጥሞስ ለዮሐንስ የተሰጠውን መልእክት የሚሰሙ ቢሆኑም፣ ወይም ከዚያ በኋላ ከባቢሎን የተጠሩ ቢሆኑም፣ ሁሉም መንፈስ ቅዱስን በመቀበል ይጻድቃሉ። ያ የመንፈስ ቅዱስ አምላካዊነትና የሰው ልጅ ሰብአዊነት ጥምረት፣ ክርስቶስ በራሱ ላይ የሰውን ተፈጥሮ በወሰደ ጊዜ እንደ ምሳሌ እንደተቀመጠው ተፈጻሚ። መቶ አርባ አራቱ ሺህ፣ በሁለት ምስክሮች፣ በያዕቆብ አሥራ ሁለቱ ልጆችና በአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ተወክለው ነበር። ክፉዎች በአሥራ ሦስተኛው ነገድና በአሥራ ሦስተኛው ደቀ መዛሙር ይወከላሉ። በሁለቱም ምሳሌዎች ያሉት “አሥራ ሦስተኛ” ለእግዚአብሔር ካህናት እንዲሆኑ ተጠርተው ነበር፤ ያንንም ጥሪ የሚክዱ በዔሳው ይወከላሉ፣ ታናሽ ወንድሙም ያዕቆብ ጥሪውን የሚቀበሉትን ይወክላል። ዔሳውና ያዕቆብ ሁለቱም በዓለም መጨረሻ ዘመን ያሉ የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስቶችን ይወክላሉ። አንደኛው ክፍል በነቢዩ ጽሑፎች የተላለፈውን ቅዱስ መልእክት ይቀበላል እና ወደ እስራኤል ይለወጣል፤ ዔሳው ግን ስሙን እንዳለ ይጠብቃል።

በእርግጥ በእነዚህ ዘጠኝ መስመሮች ስለ አልፋና ኦሜጋ የተካተተው ከዚህ የሚበልጥ ብዙ ነገር አለ፤ ምክንያቱም ይህ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ስለ ጀመረውና ስለ ፍጻሜያቸው የቀረበ አጭር ማጠቃለያ ብቻ ነበር።

ዘጠኝ የታሪክ መስመሮች፣ ከፍጥረት ጀምሮ እስከ ሁለተኛው ምጽአት ድረስ የሚዘረጉ ትንቢታዊ ታሪኮችን የሚወክሉ። እነዚህ ዘጠኙ የመጀመሪያና የፍጻሜ ትንቢታዊ መስመሮች ሁሉ በቀጥታ ከራዕይ ምዕራፍ አንድ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ጥቅሶች ጋር የተያያዙ ናቸው። እነዚያ ሦስቱ ጥቅሶች፣ ስለ የሱስ ክርስቶስ ራዕይ፣ ማለትም የምሕረት ዘመን ከመዘገቱ ቀደም ብሎ የሚፈታው፣ የእግዚአብሔር የፍጥረት ኃይል መገለጥ መሆኑን ያሳያሉ። ከሙሴ ዘመን ጀምሮ እስከ ራዕይ ዮሐንስ ዘመን ድረስ ምስክርነታቸውን ካቀረቡ የተለያዩ ምስክሮች የተሰጡን ምስክርነት እንዲህ ያለ ውስብስብና በእርስ በርሱ የተሳሰረ ማስረጃ ለመገንባት ከዚህ በስተቀር ሌላ ምን ኃይል ሊኖር ይችላል?

ጫማህን አውልቅ፤ ይህ በታ ቅዱስ መሬት ነውና።